

Plures - neurstole

Predehna: ze ztracen

postupne odo rathneho,

krutajmo b., timer

pochoxa

2-3 min.

Prolog možna ziskatim ale

zadina a bono!

bucler take jak *

Frólóss
2

Panove
věčně skeptičtí a přezíraví
kteří své smutky vážete do kytek
a znáte už život nazpaměť
jako verše svých kultivovaných přátel
upozorňuji vás

tohleto není přípitek
na vaše zdraví
Pasáci poezie
Koštěři metafor
To není pro vás
to co tu dávám do placu
To pro skutečné lidi které jsem poznal
budu teď chvíli dělat

paňácu
Toto jsou verše pro zedníka Petra
kteřý mne naučil dělat s lopatou
a dělit se o chleba a cigarety

Pro dědu — socana
ani v smrti nebyl bohobojný

Na památku mé tety

která sedm let od rána do rána
čekala

až se ten její vrátí z vojny

Pro muže z Ukrajiny který prohlásil že války už nemusejí být

Pro jednu bláznivou holku kvůli které jsem se naučil hrát džez
toulat se po nocích nebýt spokojený nemít klid

Pro betonáře Albertýna Vidím ho jako dnes

říká: „Nikdy nespí s holkou kterou nemáš rád“

Pro Mistra z Rybárny — poznal Paříž

Josephinu Bakerovou
a hlad

Pro Miles Davise pro ten večer kdy jsem poprvé uslyšel
trubku plnou vzlyků

Pro prodavače červených a žlutých limonád
v kiosku na Perštýně

Pro krásnou ženu která strávila své mládí v Ravensbrücku

~~Pro její předčasně vrásky~~

Pro jednoho malíře jeho šašky a krasojedkyně v černém flóru

3

Pro dělníky kteří dláždili ulici mé lásky

Pro slepého kamelota Večerní Prahy z pasáže Světozoru

Pro holky taneční charleston ve sklepě na Národní třídě

Pro párkáře Karla pro jeho ruku hnijící někde u Madridu

Pro Modiglianiho a Parkera — oba umřeli v bídě

Pro vousatého Fidela který řekl: „Demokracie — to je rozdat

zbraně lidu“

Pro rudoarmějce zabitého u nás 10. května

tisíc devět set čtyřicet pět

a pro tu dívku s plavým copem které se nevrátí z takové dálky

Pro všechny kdo ve svých rukou nesou

tento krásný ztřeštěný

a jediný

svět

a pomáhají mu vpřed přes klatby papežů a sliny velkozlodějí
přes všechny strejčkovské demokracie

mory

a války

1/2 - 1 min.

to some blues

" Blues za V. Hajdusekova "

Večer Dole pode mnou

zářila Praha

Bylo mi úzko

z tolika světél

aspoň jediná hvězda

pošetilá zbytečná plavá a nahá

Když v tom jsem ze tmy uslyšel hrát

blues

na památku velkého sebevraha

Začal to klavír

Hluboko v basech

blouznilo v horečce zelené moře

a pak jsem zaslechl

trubku

jak chraptí horece a choře

Krásná

absolutně nerozumná a nerentabilní hudba

Hudba bez naděje

na honorář

Slyšíte Hudba

Jako teplý vítr

nad tělem vojáka padlého ve zbytečné válce

Jako rosa co mu padá na hlavu

zatímco světélkují v dálce

velrybí oči

přístavů

Slyšíte Zpocené prsty

začínají

chorus o zakouřených sálech

o bílých prašných cestách

o létech heroinu a smutku

o létech hladu vyhazová naděje

o dívce z Alabamy o dětech z Little Rocku

Trubka hraje Vysokým tónem jiskří)
závěje
vteřin | dnů | a roků

Teď pauza než začne basa
Jen malá chvíle tak akorát
na jeden tulipán
naklánějící se ke mně
Je slyšet
nadechnutí trumpetisty a swingující rytmus
otáčející se země

To dělá ta trubka
a krev
a pot
Zlaté trumpety v nebi nad Jerichem
To je blues

Pierot

Do prachu cesty přitisk se rozšířeným břichem
Kdoví v kterém to bylo roce

To je blues

Snad se to dozvíš v příští sloce

Několik Múz

na Střeleckém ostrově
nabízí t a l e n t režisérům
Gruzínský koňak
Chinin a idioti — odporné sérum
proti žití

Holky moje krásný!
s hnědejma očima Namalovaný Rusovlasý

Takhle to za krk chytí

a zmačkne

a strhne

hlavu dozadu...

Co já vám mohu vyčítat?

Já se taky málokdy

prosím o radu

A stejně byste mne neslyšely

neboť zatímco balaťáci unylí a útlobocí

mrkají na mne a zvou mě k stolu

z magnetofonu letí

„Líbej... Darling Dnešní noci“

v dvanácti taktech

rokenrolu

To není život To není

džez

Život to jsou pekařská auta v ranní mlze
a ruce odřené a unavené
bez nároků na slávu bez nafoukaných řečí

A džez

je doktor který léčí
smutek a strach a jiné řezné rány
horkým železem lihem a solí

To je ta trubka

která ve tmě zajímavě vypráví:

Bylo to v den kdy v Arles sváželi z polí
Vincent van Gogh pořezaný sluncem
z kavárny vyběh
celý krvavý

a zastavil se na malou chvíli

Počítal

kolik mu zbývá přátel a kolik let

Významné úsměvy „Vidíte? Je potřhlej Šílí“

Ta chvíle stačila

Zhoupnul se svět

Je to vždycky taková malá chvíle

Tak akorát

na jeden tulipán

Takové sólo ve vytřískané hospodě o čtvrté k ránu

Sólo pro život

obehraný ze všech stran

Takové sólo

za poslední šesták

Jen malá chvíle — na jeden tulipán

Smutný gladiátor šel po Něvském a naposled ho urazil měšťák
Všichni přátelé měli v tu chvíli něco na práci
Bylo to v dubnu Po nábřeží se točil vítr jako štěstí
S nelidskou upřímností
kockaly svoji soustrast ubrečené dlažební kostky
Ten den šel naposled po bulváru v dešti
Vladimír Majakovskij

Udar bi tãrmeã abstrãã,
 Paz Postupneã do
 femineho pãtãneho ã
 cca 1 min
 "Nebããããã"

Nebe jde
přes město houpavým krokem pouťových husarů
Tajně jako filmová hvězda
stárne
den

Neboj se
to není válka
to jenom tramvaj pod Klárovem
přepadená záduchou a nemohoucností
vykřikuje
že nikomu není dvacet
věčně

Spíš
tiše jako rozmarýn
do potoka hozený
za nevěrnou láskou Ještě nám zbývá
pět cigaret a spousta milování

16

Na stole černý chléb | laciné víno
Za oknem nebe — husárek malý)
v děravých botách Jak je krásné
aspoň občas se probouzet
odpoledne! Prává ruka tvoje pod hlavou mou
a levicí objímáš mě
Potichu s nožem v zubech
se kolem nás plíží stesk
To v rádiu za tvými zády
se miluje divoce a smutně
muž jménem Hulan s macatou basou

Spíš

kolébána křikem

lásky ještě bláznivější

než je naše

V tuto chvíli jistě aspoň někteří pánové
seriózní počestní a usedlí
(za každého režimu a roční i denní doby)
se zvedli od svých zaručeně spolehlivých aut
manželek nebo televizorů
aby burácivým hlasem tragédů
vznesli obžalobu proti cynismu a amorálnosti
nejmladší generace Ale ty spíš
(pravou ruku pod mojí hlavou a levicí mě objímáš)
jako rozmarýn do potoka hozený
a já se dívám jak kýčářský soumrak
otrhává zapadající slunce kousek po kousku
jako lístky kopretiny
(Má mě ráda? Nemá mě ráda?)
A zbývá nám ještě pět cigaret a spousta
milování

Nānā a iēte

temēji, tise

(mōkēne ne hūes)

u

hāshka f...

Láska je jako večernice
plující černou oblohou
Zavřete dveře na petlice!
Zhasněte v domě všechny svíce
a opevněte svoje těla
vy
kterým srdce zkameněla

Láska je jako krásná loď
která ztratila kapitána
námořníkům se třesou ruce
a bojí se co bude zrána

Láska je bolest z probuzení
a horké ruce hvězd
které ti sypou oknem do vězení
květiny ze svatebních cest

Láska je jako večernice
plující černou oblohou
Náš život
hoří jako svíce
a mrtví
milovat nemohou

Poster:

3 vejineho do
norma lutho blues.

Hu de bue vejine
māro ēne.

Jasne asonit nepalim
alordem.

23 min